

Magyar Katolikus Lexikon > P > passiójáték

passiójáték: a szenvedéstörténetet megjelenítő →misztériumjáték. - Témáját a prédikációk, a fájdalmas olvasó, főleg pedig a Mária-siralmak adták. A nagypénteki ~ a lit. passiómondás templomi gyakorlatából kíváncszott ki a szabad ég alá. Első hazai emlékeink a 15. sz.-ból valók. 1456 k. a →Sermones dominicales egyik lat. prédikációjában 17 jelenetből álló ~ot őriz, de →Temesvári Pelbártnak is van lat. passiószövege is. →Laskai Osvát különösen Mária

szenvedését emeli ki. A bártfai színjáték nemcsak a kínszenvedés, hanem a pokolraszállás, feltámadás eseményeit is meglelevenítette népies, olykor vidám jelenetekkel is tarkítva. 1515: Csanádi György OSPPE a teljes passiót m. versekben dolgozta fel. A →Winkler-, →Nádor-, →Weszprémi-, →Érsekújvári kódex passióit lat. mintákból fordították apácák, beginák számára. Az Érsekújvári kódex jeleneteit →Sövényházi Márta tollrajzokkal illusztrálta. - A korai ~ közel 20 jelenete részben az ev-okból, részben apokrif iratokból, kk. látomásokból, lelki íróktól származik.

A 16. sz: jelent meg a Bolygó Zsidó, másként Ahasvér motívum. A szegedi tanyák élőszavas hagyománya szerint Jézus a kereszttúton Ahasvér gazdag zsidó padjára akart leülni, ez azonban elkergette. Ezért nagyon megbűnhődött: ezerszer meg kell kerülnie a világot, és soha nyugtot nem találhat. A halált keresve, oroszlánok ketrecébe ugrott. Szétmarcangolták, mégis életben maradt. Háborúban a golyó nem éri. -

Csekefalván a nagypénteki áhítatot a csíksomlyói misztériumjátékok mélyítették el. A csíksomlyói zárda egyik kolligátuma 48 nagypénteki színjátékot tartalmaz. Ebből 37 kimondott ~. A legrégebbit 1721. IV. 11, a legutolsót 1774. IV. 1: nagypénteken játszották először. A drámák nagyobb részt négy rímű Zrínyi- és Balassi-szakaszban íródtak. Szerzőik Fodor Patricius, Csergő Chrysologus, →Potyó Bonaventura, Szabó Augustinus, →Kézdi Gratianus (vsz. a gyűjt. összeállítója), mind a csíksomlyói hét osztályú isk. (párvák, principisták, grammatisták, syntaxisták, rhetorok és poéták) tanárai. Ezek a kk. drámák a nép számára íródtak. Céljuk a vallási érzés ápolása és a bűnbánatra indítás. Jeleneteik a bűnbeesés, a passió, Krisztus halála utáni események, bibliai előképek, példázatok, erkölcsi tanítások. Nagyonbbrészt élőképek. Bennük a misztérium elemeivel sűrűn vegyül a moralitás. Hármass beosztású színben játszódtak. A Jeruzsálembe vonulás jelenetéhez élő szamarat alkalmaztak. Júdás testét egy állat bele, lelkét egy szabadon bocsátott madár jelképezte. Az előadásokat az isk-teremben, az udvaron és a Kis-Somlyó-hegy Ny-i oldalán („Jézus hágóján”) tartották. A csíksomlyói játékokat más községben is előadták (Gyergyószárhegy, 1767). Nagy értékük a bennük élő, hamisítatlan tisztaságú ősi székely nyelvezet. - Híres a szentmargiti (Au.) és az →oberammergaui passiójáték (1634 óta, Bajoro.). -

Budaörsön 1933: rendeztek sokszereplős ~ot az oberammergaui mintájára. Kezdeményezte, szövegét írta és rendezte Bató Géza. 2003: fölújították, átd. és kiegészítette Merényi Anna. - A ~ hagyományát folytatták vezeklő körmenetek, élőképes felvonulások is. A Paolo Segneri SJ (1624-94) kezdeményezte töviskoronás, önostorozó, kereszthordozó körmenetek a 18. sz. elején Mo-on is elterjedtek, különösen az →Agonia Christi társulatok tagjai vettek részt bennük.

**

Bálint 1989:237. - Székely 1995:155.

Húsvéti misztériumjáték

Mesélő:

Jézus 30 éves korától kezdve bejárta Galileát, Szamáriát és Judeát. Isten országának örömét hirdette. Tanított a zsinagógákban, sok beteget meggyógyított, halottakat támasztott fel és a Mennyei Atya szeretetét hozta az emberek közé. Három év telt el azóta, három hosszú év, tele örömmel, bánattal, s szépséggel és fájdalommal. És most itt jön Jézus. Most lépte át Jeruzsálem kapuit, amely sok száz éve várakozik arra, hogy belépjen rajta a Messiás. A nép ujjong, az emberek virággal a kezükben köszöntik Isten küldöttjét. Ruháikat terítik az útra. Hatalmas a diadal, öröm és boldogság mindenütt. Már közelednek a templomhoz.

/ Jézus az apostolaival hátulról bevonul a színre, zöld ágak, zene halkul, a tömeg éljenzi a Mestert: /

1. ember

Dicsőség legyen Istennek!

2. ember

Éljen a király, Izrael királya!

3. ember

Itt jön a Mester, népünk megszabadítója!

4. ember

Üdvözlégy Dávid fia, köszöntünk téged!

5. ember

Uram a nép téged köszönt, légy áldott!

6. ember

A Názáreti Jézus, Isten Fia!

7. ember

Jézus eléd terítem köpenyemet, erre lépj!

8. ember

Krisztus, Izrael nagy prófétája, az Isten Szentje! Jeruzsálem téged vár!

/ És ekkor Jézus szava hallatszik a templom közepén erőteljesen mondja: /

Írta: Jenő

2011. április 17. vasárnap, 07:17 - Módosítás: 2011. április 17. vasárnap, 07:43

Jézus:

Jeruzsálem, Jeruzsálem! Te megölsz a prófétákat! Engem is megölsz, hogy beteljesedjen Isten akarata!

/ Hátrafordul apostolaihoz /

Most örültök, de sírni fogtok. Ne feledjétek, mit mondtam nektek! Az Emberfiának sokat kell szenvedni, megölik, de harmadnapra feltámad!

/Lassan kivonulnak, Jézus kimegy, az apostolok berendezik a színt az utolsó vacsorához, közben a mesélő mondja: /

Mesélő:

Majd fölment Jézus tanítványaival a templomba. Kereskedőket talált ott. Fájt a szíve, hogy a Mennyei Atya házáat az emberek kereskedés céljaira használják. És ekkor levette derekáról az övet és kiűzte az árusokat az Isten házából. Ezután leült és tanította a köréje gyűlt tömeget. Az írástudók és farizeusok pedig azon tanakodtak, hogy tehetnék el láb alól Jézust.

/ Közben Jézus bevonul apostolai közé az asztalhoz. /

Mesélő:

És elérkezett a csütörtök este is. Jézus az apostolait egy tágas terembe gyűjtötte, hogy elfogyassza velük a húsvéti vacsorát. Így írta elő Mózes törvénye, a zsidó nép Egyiptomból való menekülésének emlékére. De mielőtt elkezdték volna a vacsorát, Jézus egy jelképes cselekedettel mutatta meg alázatosságát.

/ Közben a szín kivilágosodik, Jézus feláll, végigtekint apostolaim majd így szól: /

Jézus:

Aki nagynak képzelet magát, azt lenézik az emberek, de aki alázatos azt megbecsülik. Aki első akar lenni közületek, az legyen mindenkinek a szolgája!

/ Kötényt köt maga elé, mosdótálat fog és Péterhez lép. /

Péter:

/ döbbsenten / Mester! Csak nem akarod megmosni a lábamat?! Ez rabszolgák dolga, te pedig az Isten Fia vagy. Te nem lehetsz a mi rabszolgánk, Uram!!

Jézus:

Ne ellenkezz, Péter! Mert ha nem mosom meg a lábadat, nem tartozol hozzám.

Péter:

Uram, akkor ne csak a lábamat, hanem a kezemet és az arcomat is mosd meg! Én hozzád akarok tartozni egészen.

Jézus:

Péter, te hozzám tartozol, /apostolaihoz fordul / de egy közületek áruló!

/ Meglepett morajlás az apostolok között, Tamás dühösen: /

Tamás:

Ki az közülünk, aki ilyenre vetemedne, hiszen mindent neked köszönhetünk valamennyien. Ki lehet az a hitszegő?!

Júdás:

Csak nem rám gondolsz Uram?

Jézus:

De igen. Te vagy az áruló, Júdás!

/ Péter előrántja ruhájából a kardját és Júdás felé tart. /

Péter:

Most meghalsz te gazember. Elárultad Mesteredet?!

/ Júdás hátrál, végül elrohan. Péter utána, Jézus rákiált: /

Jézus:

Állj meg Péter! / Péter szomorúan visszafordul. / Talán azt akarod, hogy ne teljesedjen be Isten akarata?... Ülünk asztalhoz! Nagyon vártam már, hogy elfogyaszthassam veletek ezt a húsvéti vacsorát. Ez az utolsó vacsora, amit elfogyasztok veletek szenvedésem előtt.

/ Mindenki Jézust nézi. /

/Jézus csendben imádkozik, kenyeret vesz a kezébe és így szól: /

Vegyétek és egyetek ebből mindnyájan, mert ez az én testem, mely értetek adatik. / Törve kiosztja az apostoloknak / - / Kelyhet vesz a kezébe: /

Vegyétek és igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem kelyhe, az új és örök szövetségé, mely értetek és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára! / sorban isznak belőle /

Péter:

Uram, ez valóban a te tested és a te véred. Én hiszek neked!

Jézus:

Megparancsolom nektek, hogy ezt cselekedjétek a világ végezetéig az én emlékezetemre!

/ Szín elsötétül, Jézus és apostolai kivonulnak, az asztalt elviszik /

Mesélő:

Azóta minden egyes szentmisében Jézusnak ez a cselekedete ismétlődik meg. - De kísérvük tovább Jézust és apostolait! Az olajfák hegyére tartanak és közben zsoltárokat énekelnek. Most kiválaszt közülük hármat: Pétert, Jakabot és Jánost, és fölviszi őket a hegyre.

/ Jézus és a három apostol bevonulnak /

Jézus:

Írta: Jenő

2011. április 17. vasárnap, 07:17 - Módosítás: 2011. április 17. vasárnap, 07:43

Halálosan szomorú az én lelkem. Meg kell halnom. De nem magamat sajnálom, hanem titeket. Vajon ki tudtok-e tartani mellette, ha nehéz lesz?

Péter:

Ha mindenki elhagyna is, én nem hagylak el soha! Esküszöm!!

Jézus:

Péter, Péter! Ne fogadkozz. Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem. - Maradjatok itt és virrasszatok, míg én imádkozom.

/ Jézus távolabb megy és leborul - az apostolok lassan elalszanak. /

Mesélő:

Jézus sokáig imádkozott az apostolokért és minden bűnös emberért. Imádság közben lelki szemei előtt megjelent a világ minden bűne, szenvedése és minden fájdalma, amit az emberek egymásnak okoznak.

/ A próféta a színpad egyik szélére lép. /

Próféta: A Megváltó leborul Atyja előtt, hogy engem és mindenki bukásunkból ismét Isten kegyelmébe emeljen fel. Hogy helyreállítsa azt, amit Ádám atyánk engedetlenségével elrontott. Kész kiinni a halál keserű kelyhét, amelybe a világ bűnei ömlöttek, és fertelmesen bűzlenek. Mert az Istennek így tetszett.

/ Angyal a színpad másik szélére lép. /

Angyal:

Szenvedésed nem vész majd kárba, mert lesznek nagylelkű emberek akik áldozataikkal, engedelmességükkel, szeretetből végzett imáikkal megváltói szívednek sok-sok örömet fognak szerezni.

/ Próféta és angyal lemennek. /

Jézus:

Apostolaimért és a bennem hívőkért könyörgök, akiket nekem adtál. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben. Nem azt kérem, hogy vedd el őket a világból, hanem, hogy óvd meg őket a gonosztól. Amint engem küldtél Atyám, úgy küldöm én is a világba őket. Értük szentelem magamat, hogy ők is szentek legyenek az igazságban. / Feláll és visszatér az apostolokhoz. / Ti még egy órát sem tudtatok virrasztani velem? Keljetek fel, itt jön már, aki elárul engem!

/ Cipődobogás, kiabálás hallatszik, több ember jelenik meg a színen, kiválik egy: Júdás, átöleli Jézust, majd a többiek megragadják és elhurcolják. /

Mesélő:

Ekkor elfogták és megkötözték Jézust. A Főtanács elé hurcolták.

Próféta:

Olyan volt, mint a bárány, amelyet leölésre visznek. Ő se nyitotta ki száját, nem ellenkezett, tudta, hogy vele van az Isten.

Mesélő:

Jézust először Annáshoz, majd Kaifáshoz vitték. Kaifás tudta, hogy nem ítélezhet élet és halál fölött, ezért megkötözve elküldte Pilátushoz, a római helytartóhoz, mert mindenképpen Jézus halálát akarta. Jézust Pilátus elé vezették, közben kint az udvaron katonák és szolgák melegedtek a tűz körül, mert hűvös volt a hajnal. Péter is ott volt. Kíváncsi volt, mi történik Jézussal.

1. Katona:

Hidegek még a hajnalok, jó lenne még ágyban lenni, de a szolgálat az szolgálat.

Szolga:

Emiatt a Jézus nevű názáreti felforgató miatt kell itt fagyoskodni, vinné el az ördög az ilyeneket.

Péter:

Mit tudtok róla, elítélik?

2. Katona:

Nem hiszem, az ilyeneket Pilátus jól megvereti, aztán szabadon bocsátja. / Péter szemébe néz. / De téged mintha már láttalak volna valahol. Nem voltál ott te is vele a kertben, ahol elfogtuk?

Péter:

Hogy lettem volna? Azt sem tudom hol fogtátok el?

Szolga:

De bizony nagyon ismerős vagy nekem, te is ott voltál vele!

Péter:

Úgy nézek ki, mint aki ezt a tévtanítót hallgatta? Nem ismerem!

1. Katona:

Most már biztos vagyok benne, hogy vele láttalak.

Péter:

Esküszöm, hogy nem ismerem azt az embert!

Mesélő:

És ebben a pillanatban megszólalt a kakas. Péter rádöbbent arra, hogy mit mondott neki a Mester: "Még mielőtt a kakas megszólal, te háromszor megtagadsz engem!" - Jézust ekkor vezették el a megostorozás helyéről újra Pilátus elé, ahol szörnyen megverték. Ólomvégű korbácsokkal ütötték, ahol érték. De mielőtt kimentek volna, Jézus rátekintett Péterre.

/ Jelenet: Jézus rátekint Péterre, Péter térdre rogyik, keservesen sír, Jézust továbblökődösik,

Péter sírva elrohan a templomon keresztül. A szín elsötétül. /

Mesélő:

Péter elrohant. Nem vádolták őt már a katonák, sem a szolgák, csak a saját lelkiismerete vádolta, de az mindennél rosszabb volt. Keservesen siratta elkövetett bűnét.

/ A színpadra trónt visznek, a katonák hozzák Jézust, a trón előtt térre lökik, Jézus azonban feláll. A színpadot emberek veszik körül. /

Mesélő:

Közben a tárgyalás megkezdődött. Belépett a terembe Pilátus, Jézusra tekintett, de ő emelt fővel állt előtte.

Pilátus:

Mit hallok? Mivel vádolnak ezek a zsidók téged? Nem tudod-e hogy bármelyik pillanatban halálra ítéelhetlek?

Jézus:

Jogod van hozzá, helytartó, hogy halálra ítéelj, hiszen a földi hatalom Isten ajándéka. De jaj annak, aki visszaél vele.

Pilátus:

Názáreti, téged azzal vádolnak a zsidók, hogy királlyá teszed magad, meg hogy le akarod rombolni a templomot, megtiltod az adófizetést a császárnak. Úgy tudom valami vallási kérdésben sem egyeztetek meg, de ez engem nem érdekel, fűtyülök a vallásotokra, csak a rómaiakat hagyjátok békén.

Jézus:

Igen, én király vagyok, de az én országom nem e világból való. Én nem földi birodalomnak vagyok a királya. Az én országom a Mennyei Atya birodalma. Bár most nem hiszed, amit mondok, de te is meg fogod látni az utolsó napon.

Pilátus:

Hát a jeruzsálemi templomot miért akarod lerombolni? Erre felelj!

Jézus:

A templomot le fogják rombolni úgy, hogy kő kövön nem marad, de én magamról beszéltem akkor, saját testem templomáról.

Pilátus:

És amikor megtiltottad az adófizetést a császárnak?

Jézus:

Én akkor azt mondtam: Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené!

Pilátus:

Hát ha így áll a dolog, nem ítélek el. Most kivezetlek a nép elé.

/ Két katona piros palástot ad Jézusra és kiállítja Jézust a színpad elejére, majd Pilátus fennhangon mondja. /

Pilátus:

Átadom nektek, ítékezzetek ti fölötte, mert nincs olyan bűne, amiért halálra ítélném.

/ Egy zsidó a hallgatóságból odarohan, és felháborodottan mondja: /

Zsidó:

Ide figyelj, Pilátus! Ha nem ítéled halálra ezt a gazembert, akkor levelet írunk a császárnak, hogy megtűröd az árulókat az országban. / Gúnyosan: / Nem tudom, mennyire fog ez tetszeni a felséges császár urunknak?!

/ Pilátus elmegy, két katona bejön, töviskoronát hoznak. /

1. Katona:

/ Gúnyosan / Ó éppen hozzád jövünk te názáreti, hoztunk neked egy szép koronát - vagy nem te mondtad, hogy király vagy? Igaz, hogy egy kicsit szúrós lesz, mert tövisből fontuk, de egy királynak sok mindent ki kell bírnia.

/ Jézus egy lépést hátrál /

2. Katona:

Ne félj, már nem fog sokáig fájni, te király. Na meg aztán szép bíbor palástod is van, királyhoz illik!

/ Mindezt gúnyosan mondják, majd fejére húzzák a töviskoronát, ekkor Pilátus visszatér /

Pilátus:

El innen! / Jézushoz / Miért akarják a zsidók, a saját nemzeted, hogy halálra ítéljelek? Még egyszer eléjük állítalak és beszélek velük. / Pilátus a színpad szélére hozza Jézust, majd fennhangon mondja /

Íme az ember!!!!

Nagy kiabálás mindenütt:

Keresztre vele.. Keresztre vele.. / ötször /

/ Egy katona mosdótálat hoz /

Mesélő:

Pilátus nem jutott szóhoz, és félt is a feljelentéstől. Ezért hozatott egy mosdótálat, megmosta kezeit annak jeléül, hogy őszintén Jézus ártatlan, majd a nép követelésére halálra ítélte Jézust.

/ Pilátus pálcát fog a kezébe, kettétöri és földre dobja, majd kimegy /

/ Mindenki a színpad szélén egy csoportba gyűlik, a szín közepén egyedül Jézus /

Próféta:

Az igazi világosság, amely minden embert megvilágít, a világba jött, a világban volt, a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. Tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be.

/ Jézus még mindig ott áll és nehézkesen, fájdalmasan önmagára mutatva mondja: /

Jézus:

Ez az én testem, amelyet értetek adok... Ez az én vérem, mely értetek ontatik ki, a bűneitek bocsánatára. - Aki követni akar engem, vegye fel keresztyét és úgy kövessen engem!

/ Szín elsötétül /

/ Behozzák a keresztet, vállára teszik, Jézus elindul a kereszttel, az emberek kiabálva, szitkozódva követik, végigmegy a templomon, majd vissza a közepén. Mielőtt visszaér a mesélő folytatja. /

Mesélő:

Ezután Jézust a Golgotának nevezett kivégző helyre vitték. Ő hordozta végig a keresztyét az egész városon, majd föl a dombra, ahol meg kell halnia. És ahol véget ért az út, ráfektették a keresztfára, majd kezét és lábát a gerendához szegezték. Déli 12 óra tájban Jézus már a kereszten függött. Láztól csillogó szemekkel nézett le onnan zokogó édesanyjára és az egész világra.

/ A kereszt áll, Jézus széttárt kézzel áll előtte, keze jelképesen a kereszthez van kötve. /

Próféta:

Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfia, aki tudta mi a szenvedés. - Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.

/ A szereplők sorban bejönnek, kezükben gyertya, elmondják a szövegüket, majd letérdelnek. /

1. ember

Jézus a barátaiért hal meg!

2. ember

Jézus a saját népéért hal meg!

3. ember

Jézus Ádám bűnei miatt hal meg!

4. ember

Jézus ellenségeiért hal meg!

5. ember

Jézus a Mennyei Atya iránti szeretetből hal meg!

Írta: Jenő

2011. április 17. vasárnap, 07:17 - Módosítás: 2011. április 17. vasárnap, 07:43

6. ember

Jézus irántunk való szeretetből hal meg!

7. ember

Jézus az egész világ bűneiért hal meg!

8. ember

Jézus értem hal meg!

Mesélő:

Péntek volt, délután három óra, amikor Jézus még egyszer, utoljára végighordozta tekintetét a láthatáron. Megtört, felszögezett teste nem bírta már a szenvedéseket. Láta a körülötte ácsorgó, gúnyolódó tömeget. Majd pillantása édesanyjára esett. Miután beteljesedett, amit a Mennyei Atya rábízott, égre emelte tekintetét és nagy szóval felkiáltott:

/ Rendkívül tagoltan: /

Jézus:

Atyám kezébe ajánlom lelkemet!

Mesélő:

Alighogy elhangzottak ezek a szavak, Jézus lehajtotta fejét és elszállt belőle az élet. / Közben a gyertyákat felemelik. / - Ekkor a templom függőnye kettéhasadt, a sziklák megrepedtek és sötét éjszaka borult az egész világra.

/ A gyertyákat elfújják, és halkán egyenként kimennek a szereplők, a színen csak Jézus marad a kereszten, Mária és esetleg János /

Próféta:

Csendes a világ, megszűnt a lárma, a vad üvöltözések zaja elcsitult, madár sem dalol és hallgat a kereszten is a Golgota magasán. Te tetted ezt vele! Bűneiddel megölted azt, aki neked az életet adta!!

/ A színen Mária, ölében tartja Jézust - gyenge világítás. /

Mesélő:

Csendes a világ, csak a keresztfán tovább hallatszik halk sírás. Mária az, aki siratja fiát.

Mária:

Ó áldott, Szent Fiam, miért tették ezt veled? Tudom, Atyád akarta így, és te engedelmes voltál neki mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Nagy árat fizettél az emberek lelkéért. Nyugodj most már békében drága fiacskám, nem bántanak téged, de tudom, te megbocsátottál nekik.

Próféta:

Így jövendölt a próféta: Ez a gyermek sokak üdvösségére és sokak kárhozatára lesz. Jel, amelynek ellene mondanak. Mária, a te szívedet is tör járja át!

Írta: Jenő

2011. április 17. vasárnap, 07:17 - Módosítás: 2011. április 17. vasárnap, 07:43

/ Jézus és Mária a sötétben kimennek, a színpadra csendben bejönnek az apostolok. /

Mesélő:

Majd egy sziklába vájt új sírba fektették Jézus testét. Pilátus katonákat állított a lezárt sírhoz, hogy őrizték azt. Szomorúan ment mindenki haza. Az apostolok ugyan együtt voltak az utolsó vacsora termében, de elvesztették minden reményüket. Így telt el a szombat is.

/ Apostolok a teremben, leverten. /

Jakab:

Vége mindennek, pedig mennyire bízunk benne, mennyire szerettük, és vége. Mire volt jó mindaz, amit tanított, ha most meghalt?

Tamás:

Mit tegyünk most? Mesterünk már harmadik napja halott. Pénteken eltemették és már vasárnap hajnal van. Nincs értelme, hogy együtt maradjunk. Mindenki menjen a maga dolgára, ha megtalálnak bennünket, minket is megölnék.

/ Két asszony szalad be a terembe. /

1. Asszony:

Péter, figyelj ide, most jövünk a sírtól, nincs ott Jézus teste.

2. Asszony:

Egy angyal volt ott és azt mondta, hogy miért keressük az élő a holtak közt - értitek ti ezt? Meg azt is, hogy nincs itt, föltámadt.

János:

Én, azt hiszem, értem. Hiszen erről beszélt nekünk.

/ Jézus lép a terembe, apostolok megrettennek. /

Jézus:

Én vagyok, ne féljetek. Nézzétek a kezemet és a lábamat. Itt vannak a szögek helyei. Nem erről beszéltem nektek? Emlékezzetek csak, hogy azt mondtam: az Emberfiának szenvednie kell, megölik, de harmadnapra feltámad!

Péter:

Uram! Valóban te vagy! De hogyan lehetséges ez?

Jézus:

Péter, most ne kérdezz semmit, csak láss és higgyél. Én kaptam minden hatalmat a mennyben és a földön. Ezzel a hatalommal küldelek titeket. Tegyetek tanítványommá minden népet és hirdessétek az örömhírt minden embernek az egész világon. Én most az Atyához megyek, mert levégeztem mindent, amit az Atya rám bízott.

PASSIÓJÁTÉK

Írta: Jenő

2011. április 17. vasárnap, 07:17 - Módosítás: 2011. április 17. vasárnap, 07:43

János:

Uram, te most elmész, itt hagysz minket?

Jézus:

Ne féljetek, én legyőztem már a világot. Most rajtatok a sor, hogy megszenteljétek azt és megkeressétek az elveszett bárányt.

Péter:

De Uram, mi ezt egyedül nem bírjuk!

Jézus:

Ne aggódjatok, azért megyek el, hogy aztán még inkább köztetek lehessenek a Szentlélek által.

János:

Indulunk Uram. Áldj meg minket!

Jézus:

Békesség nektek. És ne feledjétek: Én veletek vagyok minden nap, a világ végezetéig.

Mesélő:

Elmondja a verset: Harmadnapon.

/ Közben mindenki a színen marad, majd mindenki feljön. /

<http://www.evangelikus.hu/temak/boejt-es-husvet/passiojatekok/husveti-miszteriumjatek>